

БУДДИЗМ

Розповсюджена в багатьох країнах Сходу одна з трьох світових релігій, виникла в Давній Індії в 6-5 ст. до н. е. на основі культу Будди(Просвітленого) як втілення найвищого духовного розвитку.

В центрі буддизму вчення про “4 шляхетні істини”: існують страждання, його причина, стан звільнення і шлях до нього.

Причиною страждань є бажання людей. А спосіб регулювання їх є восьмиступінчастий шлях морального вдосконалення людини. Цей шлях є нічим іншим, як засобом опанування бажаннями. На цьому шляху досягається нирвана — стан незворушності й спокою, який перериває сансару — безкінечність народжень.

Трьома ознаками Буддійського вчення:

1. визнання непостійного, мінливого характеру всесвіту. Нема нічого постійного. Все суще складається з психічних і матеріальних елементів (дхарм), які постійно перебувають у стані буття—небуття.
2. відсутність віри в індивідуальну «душу» як окрему сутність. Віра в її існування вважається основною перепорою на шляху до досягнення стану пробудження.
3. страждання, що символізує не пробуджене буття.

Згідно буддизму, немає бога як творця і безумовно вищої суті. Буддизм ніколи не знав ані єдиної церковної організації (навіть в рамках однієї держави), ані інших інститутів ,що централізують соціум.

Буддизм вчить робити добрі та вмілі вчинки, уникати злих та невірних вчинків, а також очищувати та розвивати розум. Мета цих практик — покласти край стражданню та досягти згасання жадо, злостивості та хибних поглядів, досягаючи при цьому Пробудження.

Єдиним загальним для всіх буддистів правилом є право зберігати три Дорогоцінності (три-ратна):

- 1) Будда просвітлена сутність, що досягла духовних вершин через розвиток розуму і серця в довгій послідовності перероджень.
- 2) Дхарма закон, відкритий Просвітленим, смислове ядро Всесвіту, що визначає всі процеси, що відбуваються в світі, взаємозалежність всього.
- 3) сангха – община рівних, що жебракують, товариство носіїв Закону та хранителів знань, що з покоління в покоління слідує шляхом Будди

Найбільш поширеними типами течій буддизму є Хінаяна та Махаяна

Хінаяна(«мала колісниця») – пропонує шлях порятунку, який передбачає певний аскетизм, відлюдництво і був розрахований в основному для практики монахами, махаяна («велика колісниця») припускає можливість досягнення нирвани мирянином, який дотримується обіту духовного вдосконалення під керівництвом бодгісаттви. (особа, яка навмисно відмовляється від входження в нирвану, аби врятувати якомога більше живих істот у різних світах).